

nemlig Blodbrækning og Næseblødning, og at den Omstændighed, at den engelske Læge har udtalt dette, ikke vidner til Gunst for vedkommende Læges Kyndighed, og at der i øvrigt trods de gentagne Henvendelser til Sygehuset ikke har kunnet skaffes noget som helst Oplysning, der talte til Gunst for Antagelsen. I Henhold her-til maa jeg altsaa tro, at man i Arbejderforsikrings-Raadet har gjort alt, hvad det ærede Medlem fra Odder kunde ønske til Oplysning af denne Sag.

Sporon-Fiedler: Efter denne Udtalelse maa jeg desværre betragte Enkens Sag som ret haabløs. Men hvad der er fremkommet, forandrer ikke i nogen som helst Henseende min Opfattelse af, at man har søgt at fortolke Reglerne paa den mindst humane Maade; man har ikke taget det efter min Mening tilbørlige Hensyn ved her, hvor det drejer sig om et Ulykestilfælde, der er indtruffet i stor Afstand, at dømme efter et Skøn. I det retsmedicinske Instituts Skrivelse staar der, „at man kan tiltræde Arbejderforsikrings-Raadets Opfattelse, ifølge hvilken der ikke kan antages at være nogen Aarsagssammenhæng mellem det Afdøde overgaaede Ulykestilfælde og Dødsfaldet.“ Det kan være, at det er Ordkløveri, men jeg kunde ogsaa læse deri, at man ikke føler nogen stærk Overbevisning, men at Forholdet ligger saaledes, at man muligvis ogsaa kunde lade være at antage; der er for mig ikke noget stærkt overbevisende i Udtrykket om, at der ikke kan antages at være nogen Aarsagssammenhæng. Paa den anden Side foreligger den engelske Læges Erklæring. Her taler man om, at man „ikke kan antage for sandsynligt“. Paa det Grundlag maatte man godt kunne tage Sagen op paa ny eller i alt Fald som et Undtagelsestilfælde, da der virkelig er Tvivl, give denne Enke nogen Erstatning. Jeg siger igen: Hvad skete der derved? Var det en stor Vildfarelse, der kunde afstedkomme uhyre farlige Konsekvenser? Vilde der her være skabt et Præcedens af en uhyre Rækkevidde, saaledes at man Gang paa Gang i Fremtiden skulde komme til at fortryde, at man her havde lyttet til Følelsen? Det tror jeg ikke; jeg tror slet ikke, der vilde ske andet, end at man havde vist, at hvor det drejer sig om Tvivlstillfælde, og hvor det drejer sig om Tilfælde, hvor der er spredt megen Sorg og Ulykke i et Hjem, har man taget andre Hensyn end lige akkurat de Hensyn, som de tørre og haarde Regler giver.

Hegelund-Lange: Som ærede Medlemmer vil have lagt Mærke til, opkastede jeg mig selvfølgelig ikke i mindste Maade til Dommer i denne Sag. Jeg efterlyste en Oplysning, som jeg savnede saavel i det ærede Medlem fra Ærøs (Sporon-Fiedler) som i den højtærede Indenrigsministers Oplysninger i Sagen, nemlig en yderligere Henvendelse til den behandlende Læge i England. Og jeg tror, at ikke blot Arbejderforsikrings-Raadet, men ogsaa den ærede Minister vil indrømme mig, at det var heldigt, at jeg efterlyste den, og at det var heldigt, at det blev meddelt her med det samme, at der virkelig er foretaget en saadan Henvendelse. Hvorvidt der i øvrigt fra det ærede Medlem fra Ærøs Side er fremkommet Ting i Sagen, som paa en eller anden Maade kan motivere en fornyet Overvejelse, derom er jeg ikke kompetent til at dømme.

Fraenkel: Jeg har med stor Interesse hørt paa denne Diskussion og har glædet mig over at se, at den ogsaa har vakt Interesse hos andre ærede Medlemmer. Jeg mindes nemlig saa mange Debatter under Forhandlingerne om Ulykkesforsikring, i hvilke det fra min Side blev stærkt hævdet, at man til syvende og sidst maatte have Rekurs til en Domstol i Tvivlsspørgsmaal af den Art, som der her er Tale om; og i Forløbet af det sørgelige Tilfælde, der foreligger, ser jeg en Bekræftelse paa, at det, jeg har sagt, var rigtigt.

Hvad angaar det særlige Tilfælde, som her er omtalt, kan jeg nu slet ikke se, at der er nogen Grund til at anse Sagen for haabløs, efter hvad der er fremkommet her og efter den Interesse, som den aabenbart har vakt i Tinget. Der foreligger en Erklæring fra det retsmedicinske Institut, men hvis denne Erklæring ikke er andet end den Kendelse, vi hørte oplæst af den højtærede Indenrigsminister, savner den jo enhver Begrundelse, og Begrundelse maa man dog se for at have nogen Mening om, hvor beføjet en saadan Kendelse kan være. Det er nævnt som en Begrundelse, at der ingen Aarsagsforbindelse var mellem Mandens Fald og hans Død, at der fra den engelske Læges Side skulde være angivet Leverbristning som Aarsag til Døden, men saa havde han tillige udtalt, at der var fremkommet Næseblod og Blodopkastning, og de danske Læger erklærer nu, at Leverbristning kan ikke foranledige Næseblod og Blodopkastning. Det kan jeg ikke have nogen Me-